പുണ്യശ്ലോകനായ യുയാക്കിം മോർ കൂറിലോസ് ബാവാ

യുയാക്കിം മോർ കൂറിലോസ് ബാവാ തുർക്കിയിലെ തുറബ്ദീനിലുള്ള ഹബബ് പട്ടണത്തിൽ ജനിച്ചു. ചെറുപ്പത്തിലെ ദൈവവേലയ്ക്കായി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട ഇദ്ദേഹം മോർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ യുടെ കീഴിൽ വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തി. പൗരോഹിത്യ പദവിയിലേക്ക് ഉയർന്ന ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സുറിയാനി ഭാഷാ പാണ്ഡിത്യവും വേദജ്ഞാനവും അഗാധമായിരുന്നു. പ. ഏലിയാസ് ദ്വിതീയൻ പാത്രി യർക്കീസ് ബാവായുടെ സെക്രട്ടറി പദവിയിലേക്ക് നിയമിക്കപ്പെട്ടു. പിന്നീട് മോർ കൂറിലോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തയായി വാഴിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ മലങ്കരയിൽ സഭയുടെ വിശ്വാ സസത്യങ്ങൾ ഭേദപ്പെടുത്തുവാൻ ഇംഗ്ലീഷ് മിഷനറിമാർ ചേപ്പാട്ട് മോർ ദിവന്നാസിയോസിൽ ശക്തമായ പ്രേരണ ചെലുത്തി. കുർബ്ബാനയിൽ നിന്ന് മരിച്ചവർക്കായുള്ള പ്രാർത്ഥന നീക്കം ചെയ്യുക, ആംഗ്ലിക്കൻ സഭാരീതിയിൽ ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്യുക, വിശുദ്ധരോടുള്ള പ്രാർത്ഥന നീക്കം ചെയ്യുക, വി. ദൈവമാ താവിനോടുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥത നീക്കം ചെയ്യുക തുടങ്ങിയവയായിരുന്നു മിഷനറിമാർ ആവശ്യപ്പെട്ടത്. പാല ക്കുന്നത്ത് അബ്രഹാം മല്പാൻ അവരോട് സഹകരിക്കുകയും അവരുടെ വ്യക്താവായി മാറുകയും ചെയ്തു. ഇതിനെതിരായി ചേപ്പാട് മോർ ദിവന്നാസിയോസിന്റെ സഹകരണത്തിൽ 1836-ൽ മാവേലിക്കരയിൽ വച്ച് ഒരു യോഗം കൂടി ഉടമ്പടി ഉണ്ടാക്കി അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതാണ് മാവേലിക്കര പടിയോല. അതിൽ സുറിയാനിക്കാരായ ഞങ്ങൾ അന്ത്യോഖ്യ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കീഴിലുള്ളവരാകുന്നുവെന്നും ഞങ്ങളുടെ പള്ളിക്രമങ്ങൾ പ. പിതാക്കന്മാരാൽ ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടവയാകുന്നുവെന്നും, പ. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ അനുവാദമില്ലാതെ ഭേദഗതികൾ പാടില്ലാത്തവയാകുന്നുവെന്നും തീരുമാനിച്ചു. ഇതു വകവ യ്ക്കാതെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലമായി ചേപ്പാട് മാർ ദിവന്നാസിയോസ് ഇവിടുത്തെ കാര്യ ങ്ങൾ പ. ഇഗ്നാത്തിയോസ് ഏലിയാസ് ദ്വിതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായെ അറിയിക്കുകയും പ. ബാവ മലങ്കരയിലേക്ക് ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായെ അയക്കുവാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

1846-ൽ കൂറിലോസ് ബാവ സ്വസഹോദരനോടൊപ്പം കൊച്ചിയിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. ചേപ്പാട് മോർ ദിവന്നാസിയോസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ മലങ്കരസഭ ബാവായെ സ്വീകരിച്ചു. മിഷനറി അടിമത്വത്തിലേക്ക് വീണ്ടും പോകാതിരിക്കാൻ മോർ ദിവന്നാസിയോസ് മലങ്കരസഭയുടെ ഭരണം മോർ കൂറിലോസ് ബാവായെ ഏല്പിച്ചു. തുടർന്ന് മാത്യൂസ് അത്തനാസ്സിയോസിനെക്കുറിച്ചുള്ള പരാതികൾ കേൾക്കുകയും അദ്ദേഹം കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് ബോദ്ധ്യമായതിനാൽ പ. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവ കൊടുത്തയച്ച മുടക്കു കല്പന പര സ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഇതേതുടർന്ന് മാത്യൂസ് അത്തനാസിയോസ് പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകാരെ ശരണം പ്രാപിച്ച് അവരുടെ സ്വാധീനത്താൽ തിരുവിതാംകൂർ രാജാവിനെക്കൊണ്ട് നിയമാനുസൃത മെത്രാപ്പോലീ ത്തയാണെന്ന് ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഈ വിവരം പാത്രിയർക്കീസ്ബാവ അറിഞ്ഞപ്പോൾ മോർ അത്ത നാസിയോസ് സ്തേപ്പാനോസ് ബാവായെ മലങ്കരയിലേക്ക് അയച്ചു. മോർ അത്തനാസിയോസിന്റെ സ്വാധീ നംമൂലം അന്നത്തെ ബ്രിട്ടീഷ് റസിഡന്റ് വിദേശമെത്രാന്മാർ തിരുവിതാംകൂറിലും കൊച്ചിയിലും പ്രവേശി ക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും നിരോധിച്ചു. അപ്പോൾ മോർ കൂറിലോസ് ബാവാ ഫോർട്ടുകൊച്ചിയിൽ താമസി ക്കുകയും സ്വന്തം ചെലവിൽ കൊച്ചിയിൽ ഒരു പള്ളി പണിയുകയും ചെയ്തു. മോർ സ്തേഫാനോസ് ബാവ കൽക്കട്ട വഴി ലണ്ടനിലെത്തി ബ്രിട്ടീഷ് കമ്പനി അധികാരികൾക്ക് പരാതി നൽകുകയും നിരോധന ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് മോർ കൂറിലോസ് ബാവായ്ക്ക് എവിടെയും സഞ്ചരിക്കുന്നതി നുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വിധിയെ തുടർന്ന് മോർ കൂറിലോസ് ബാവ മലങ്കരയിൽ അങ്ങോളമിങ്ങോളം സഞ്ചരിച്ച് നവീകരണശ്രമത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തി. ധാരാളം പള്ളികൾ പണികഴിപ്പി ക്കുകയും ചെയ്തു. മാർ മാത്യൂസ് അത്തനാസിയോസ് കോട്ടയം സെമിനാരി പ്രസിൽ നിന്നും അച്ചടി പ്പിച്ച നമസ്കാര പുസ്തകത്തിൽ കൃപ നിറഞ്ഞ മറിയമെ എന്ന പ്രാർത്ഥന ചേർത്തിരുന്നില്ല. അതിനാൽ മോർ കൂറിലോസ് ബാവ പുലിക്കോട്ടിൽ യൗസേഫ് കത്തനാരെ കോഴിക്കോട്ടയച്ച് നമസ്കാര പുസ്തകം 2000 പ്രതി അച്ചടിപ്പിച്ചുവരുത്തി വിതരണം ചെയ്തു. കൂടാതെ ധാരാളം പ്രാർത്ഥനാക്രമങ്ങൾ അച്ചടിപ്പി ക്കുകയും നാനാജാതിമതസ്ഥരെ പരിശുദ്ധ സഭയിൽ ചേർക്കുകയും ചെയ്തു. വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിലും ഗണിതശാസ്ത്രത്തിലും അതീവപാടവം ഉണ്ടായിരുന്ന അദ്ദേഹം പലരേയും ചികിത്സിച്ച് സുഖപ്പെടുത്തി. അറബി, സുറിയാനി ഭാഷകളിൽ അഗാധ പാണ്ഡിത്യമുണ്ടായിരുന്ന ബാവാ കേരളത്തിൽ താമസത്തിനി ടയിൽ മലയാളഭാഷയും പഠിക്കുകയുണ്ടായി. മലങ്കരയുടെ ഊർശ്ലേമാകുന്ന മുളന്തുരുത്തി പള്ളിയിലാ യിരുന്നു കൂടുതൽ കാലം മോർ കൂറിലോസ് ബാവ ചെലവഴിച്ചത്. ഈ ഇടവകക്കാരനായിരുന്ന ചാത്തുരു ത്തിൽ ഗീവറുഗീസ് ശെമ്മാശന്റെ (പിന്നീട് പരിശുദ്ധ പരുമലതിരുമേനി) ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യവും സ്വഭാവ ഗുണവും കണ്ട് കശ്ശീശ സ്ഥാനവും കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ സ്ഥാനവും നൽകി ആദരിക്കുകയും ചെയ്തു. യുയാക്കിം മോർ കൂറിലോസ് ബാവായുടെ കൂടെയുള്ള സംസർഗമാണ് ചാത്തുരുത്തി തിരുമേനിയുടെ ജീവിതവിശുദ്ധിക്കും സന്യാസജീവിതത്തിനും പ്രചോദനം ലഭിച്ചത്. മോർ കൂറിലോസ് ബാവായുടെ മറ്റൊരു ശിഷ്യനാണ് മുളന്തുരുത്തി ഇടവകയിലെ കൊച്ചുപറമ്പിൽ പൗലോസ് മോർ കൂറിലോസ്(പാണമ്പടി) തിരു മേനി. ഈ രണ്ടു മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മോർ കൂറിലോസ് ബാവായുടെ ദീർഘവീക്ഷണത്തോടുകൂടി യുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ ഫലമാണ്. മലങ്കരസഭയ്ക്കുവേണ്ടി മഹത്തായ ത്യാഗങ്ങളും, മനപ്രയാസവും, നാടുകടത്തലും അപമാനങ്ങളും അനുഭവിച്ച ഈ പരിശുദ്ധനായ ബാവ 1874 സെപ്തംബർ 2-ാം തീയതി കാലം ചെയ്യുകയും പ്രസിദ്ധമായ മുളന്തുരുത്തി മാർത്തോമൻ പള്ളിയിൽ കബറടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പരിശുദ്ധന്റെ തിരുശരീരം അദ്ദേഹം തന്നെ നിർദ്ദേശിച്ച സ്ഥലത്ത് അതായത് പള്ളിയുടെ വടക്കുവശത്ത് അടക്കം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. മോർ കൂറിലോസ് ബാവായുടെ ഒന്നാം ചരമശതാബ്ദി 1974-ൽ വിപുല മായി മുളന്തുരുത്തിയിൽ ആഘോഷിച്ചു.

മലങ്കരയുടെ മഹാപരിശുദ്ധനായ മോർ കൂറിലോസ് തിരുമേനി

മലങ്കര സഭയുടെ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലേക്കുള്ള പ്രവേശനത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗ ദർശിയും മലങ്കര സഭയുടെ വലിയൊരു പ്രതിസന്ധിഘട്ടത്തിൽ പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം അമരക്കാരനായി നിന്ന് സാരഥ്യം വഹിച്ച മലങ്കര മെത്രാപ്പോലിത്തായും സഭാശില്പിയും വിശുദ്ധജീവിതത്തിനുടമയും ആയിരുന്ന മുളന്തുരുത്തി കൊച്ചു പറമ്പിൽ പൗലോസ് മോർ കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലിത്താ മെത്രാൻ പദവിയിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചിട്ട് 2008 മെയ് 31 ന് നൂറു വർഷം പിന്നിടുകയാണ്. മെത്രാഭിഷേകം പ്രാപിച്ചിട്ട് മലങ്കരയിൽ എഴുന്നെള്ളി വന്ന പ്പോൾ സഭാ ആസ്ഥാനമായ കോട്ടയത്തേക്ക് ആഘോഷ സമന്വിതനായി ആനയിക്കപ്പെട്ട കോട്ടയം പാണ മ്പടി സെന്റ് മേരീസ് പള്ളിയിൽ തന്നെ ദേഹവിയോഗം പ്രാപിച്ച് അവിടെത്തന്നെ അടക്കപ്പെട്ടു എന്നത് ആ മഹാത്മാവിന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഒരു ആകസ്മികതയും പ്രസ്തുത ഇടവകയുടെ ഒരു മഹാഭാഗ്യവുമാ ണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായി കോട്ടയം ഇടവകയ്ക്ക് വേണ്ടി വാഴിക്കപ്പെട്ട പുണ്യശ്ലോകനായ മീഖായേൽ മോർ ദിവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനിയും ഈ ഇടവകയിൽ തന്നെയാണ് കബറടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ത്. ഈ പുണ്യപിതാക്കന്മാരെ ആദരിക്കുന്നതിൽ ഈ ഇടവക കാണിക്കുന്ന പ്രത്യേക കരുതൽ പ്രത്യേകം സ്മരണീയമാണ്.

വലിയ പൗലോസ് റമ്പാൻ എന്ന് അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന പുണ്യവാനും പണ്ഡിതനും താഴ്മയുടെ നിറ കുടവുമായിരുന്ന ഈ താപസശ്രേഷ്ഠൻ മലങ്കര സഭയിൽ ഉടനീളം പ്രകീർത്തിതനും സമാദരണീയനുമാ യിരുന്നു. 1895-ൽ പ. പരുമല മോർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലിത്ത ഊർശ്ലേം യാത്രയ്ക്ക് പോകു മ്പോൾ സഹയാത്രികരിൽ ഒരാളായി തെരഞ്ഞെടുത്തത് ഈ പുണ്യവാനായ പിതാവിനെയായിരുന്നു എന്ന് ആ പരിശുദ്ധൻ തന്നെ എഴുതിയ യാത്രാ വിവരണ ഗ്രന്ഥമായ 'ഊർശ്ലേം യാത്ര'യിൽ പറയുന്നുണ്ട്.

മലങ്കര സഭയുടെ ഏറ്റവും പ്രയാസകരമായ ഒരു കാലഘട്ടമായിരുന്നു പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാ ണ്ടിന്റെ അവസാന പാദങ്ങൾ. സഭയുടെ വിശ്വാസാടിത്തറയെ ചോദ്യം ചെയ്ത മിഷനറിമാരുടെ സ്വാധീന ത്തിൽ ഉണ്ടായ 'നവീകരണ' വിവാദങ്ങളും കേസുകളും ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണാധികാരത്തിന്റെ സംരക്ഷണയി ലുള്ള വിധി തീർപ്പുകളും സഭാകേന്ദ്രമായ പഴയസെമിനാരി വരെ കൈവശം നഷ്ടപ്പെട്ട ഭയാനകമായ അവസ്ഥയും നേരിട്ട് പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മോർ ദിവന്നാസ്യോസ് വലിയ തിരുമേനി സഭയെ നയിച്ച പ്പോൾ താങ്ങും തണലും ആയി കൂടെ നിന്ന ശക്തന്മാരായ ചില വ്യക്തികളിൽ ഒരാളായിരുന്നു കൊച്ചുപ റമ്പിൽ പൗലോസ് റമ്പാൻ. കോനാട്ട് മാത്തൻ കോറെപ്പിസ്കോപ്പ, വട്ടശേരിൽ ഗീവർഗീസ് മല്പാൻ, കുറ്റിക്കാട്ടിൽ കൊച്ചുപൗലോസ് റമ്പാൻ തുടങ്ങിയവർ രണ്ടാം നിരയിൽ നിന്നു സഭയെ നയിച്ചവരായിരു ന്നു. പരിശുദ്ധനായ പരുമല തിരുമേനി അതിശക്തമായ വിശുദ്ധസാന്നിധ്യമായി നിലനിന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹ ത്തിന്റെ ശിഷ്യനിരകളിൽ നിന്നും പ്രശോഭിച്ചവരായിരുന്നു ഇവരെല്ലാം. അമരക്കാരായ സഹമെത്രാന്മാ രെല്ലാം കാലയവനികയ്ക്കുള്ളിൽ മറഞ്ഞപ്പോൾ മെത്രാപ്പോലിത്താമാരായി സഭ ഏകകണ്ഠം തെരഞ്ഞെ ടുത്ത രണ്ട് പേരാണ് കൊച്ചുപറമ്പിൽ പൗലോസ് റമ്പാനും വട്ടശേരിൽ ഗീവർഗീസ് മല്പാനും. രണ്ട് വ്യത്യസ്ത സരണികളിൽ വ്യക്തി മുദ്രപതിപ്പിച്ച ഈ വ്യക്തികൾ രണ്ടും ഒന്നും ചേർന്ന് നിന്ന് മലങ്കരസ ഭയെ വിജയസോപാനങ്ങളിൽ എത്തിക്കും എന്ന് മലങ്കര സഭ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. താപസ സിദ്ധനും ദൈവാ ലയ നിർമ്മിതിയിൽ വിദഗ്ധനും ജനസമ്പർക്കത്തിൽ അദ്വിതീയനും വിശ്രമരഹിതമായി സഭാശ്രേയസി നായി അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവനുമായിരുന്നു പൗലോസ് മോർ കൂറിലോസ് ആയിത്തീർന്ന പൗലോസ് റമ്പാൻ. വന്ദ്യവയോധികനും, വാഗ്മിയും, ഭരണനിപുണനും കർക്കശക്കാരനുമായിരുന്നു ഗീവർഗീസ് മോർ ദീവ ന്നാസിയോസ് എന്ന വട്ടശേരിൽ ഗീവർഗീസ് മല്പാൻ. സഭാസേവന സരണിയിൽ ഇവർ വഴിപിരിയാതി രുന്നുവെങ്കിൽ മലങ്കര സഭയുടെ ചരിത്രം തന്നെ തുലോം വ്യത്യസ്തമാകുമായിരുന്നു. ദൗർഭാഗ്യവശാൽ മലങ്കര സഭയിൽ ഇന്നും തീരാത്ത കക്ഷി വഴക്കിൽ ഇരു വിഭാഗങ്ങൾക്കു നേതൃത്വം നൽകിയവരായിത്തീ രുവാനായിരുന്നു ഈ സഹോദര മെത്രാന്മാരുടെ ദുർവിധി.

റമ്പാനായിരുന്നപ്പോഴും മെത്രാനായി കഴിഞ്ഞപ്പോഴും സഭയുടെ ഉന്നമനത്തിനുവേണ്ടിയും പുതിയ പള്ളികൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയും അത്യുത്സാഹം ചെയ്ത ഒരാളായിരുന്നു പൗലോസ് മോർ കൂറി ലോസ് മെത്രാപ്പോലിത്താ. സഭാസ്ഥാപനമായിരുന്ന പഴയസെമിനാരി 1890-ൽ ജോസഫ് മോർ ദിവന്നാ സ്യോസ് വലിയ തിരുമേനി വീണ്ടെടുത്തു കഴിഞ്ഞതു മുതൽ സെമിനാരിയും സെമിനാരിപ്പറമ്പും ഫലഭൂ യിഷ്ടമാക്കുവാൻ പൗലോസ് റമ്പാൻ വഹിച്ച പങ്ക് നിസ്തുലമായിരുന്നു. സെമിനാരി കെട്ടിടത്തിന്റെ പുനർ നിർമ്മാണത്തിനും സെമിനാരി പറമ്പിൽ തെങ്ങുകൃഷി വ്യാപകമാക്കുന്നതിനും കായ ക്ലേശം സഹിച്ചാണ് അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളത്. തെങ്ങും തൈയ്കൾക്ക് സ്വയം വെള്ളം കോരിയാണ് അദ്ദേഹം വളർത്തി യെടുത്തതെന്ന് പലർക്കും അറിവുള്ളതാണ്. അതുപോലെ പള്ളികൾ പണിയിക്കുന്നതിനും ധനശേഖര ണത്തിനും നിർമ്മാണ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നതിനും ആവശ്യമായ ശില്പവൈദഗ്ധ്യവും അദ്ദേഹത്തി നുണ്ടായിരുന്നു. തിരുവനന്തപുരത്ത് സഭയ്ക്ക് ഒരു ദൈവാലയം പണിയുന്നതിന് ആരംഭം കുറിച്ചിട്ടും പണി പാതിവഴിയിൽ മുടങ്ങി കിടന്നപ്പോൾ പൗലോസ് റമ്പാൻ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഉത്സാഹം കാണിച്ചതുവഴി യാണ് പണി പൂർത്തികരിച്ചതെന്ന് 1900 മലങ്കര ഇടവക പത്രിക ലക്കം 11-ൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു.

"നമ്മുടെ സമുദായത്തിനു കൂടെക്കൂടെ ഉണ്ടാകാറുള്ള പണത്തിന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടു നിമിത്തം ഏകദേശം പത്തുകൊല്ലത്തോളം ഇതര മതക്കാരുടെ പരിഹാസത്തിനു പാത്രിഭവിച്ചശേഷം സുറിയാനി സഭയുടെ മാഹാത്മ്യത്തിനും രാജധാനിയുടെ സ്ഥിതിക്കും തക്കവണ്ണം സുറിയാനിക്കാരുടെ വിശേഷ പള്ളികളിൽ പ്രഥമസ്ഥാനത്ത് വഹിക്കാത്ത ഒന്നായി കാണാൻ ഇടവന്നതിൽ വളരെ കൃതാർത്ഥതയുണ്ട്. വന്ദ്യ. പൗലോസ് റമ്പാൻ . . . . ഇവിടെ എത്തി സാമാന്യത്തിലധികം കഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുക നിമിത്തമാണ് ഇപ്പോഴെങ്കിലും ഈ സ്ഥിതിയിലായത്. ഇത് നിമിത്തം ഇദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഓർമ്മ തിരുവനന്തപുരത്തു നിന്നും മാഞ്ഞുപോകുവാനിടയില്ല . . . വലിയ പൗലോസ് റമ്പാൻ അവർകളുടെ അതിരറ്റ പരിശ്രമം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലാ എങ്കിൽ പള്ളി ഇപ്പോഴും അരപ്പണിയായിത്തന്നെ കിടന്നേനേ."

തിരുവനന്തപുരത്തെ പള്ളിയുടെ നിർമ്മാണത്തിന് മാന്ദ്യം ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടപ്പോൾ അവിടെ പോയി താമസിച്ച് നേതൃത്വം നൽകുവാനുള്ള സഭാസ്നേഹവും പരിമിതികളില്ലാത്ത തുറന്ന മനസ്ഥിതിയും വെളിവാക്കുന്നതാണിത്. ആലപ്പുഴയിൽ സുറിയാനി സഭയ്ക്ക് ഒരു പള്ളി പണിയിക്കുന്നതിന് കോട്ടയം അക്കര കുടുംബക്കാർ ഒരു വസ്തു സഭയ്ക്കായി നൽകി എങ്കിലും അവിടെ പള്ളിപണിയുവാൻ അനുവാദം കിട്ടാതെ വന്നപ്പോൾ അവർ സ്ഥലത്തിനു പകരം പണം നൽകിയതായും അവിടെ വീണ്ടും സ്ഥലം വാങ്ങുവാൻ പണം തികയാതെ വന്നപ്പോൾ മോർ കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലിത്താ എന്നെ ധാരാളം ഉത്സാഹിപ്പിച്ചതുകൊണ്ട് 475 രൂപ കൊടുത്ത് ഒരു വസ്തു വാങ്ങി. അവിടെയും അനുവാദം കിട്ടാതെ വന്നപ്പോൾ . . . . 475 രൂപായ്ക്ക് വാങ്ങിയ സ്ഥലം വിറ്റ് ഉണ്ടാകുന്ന പണത്തോടുകൂടി വേണ്ടുന്ന ബാക്കി പണം അന്വേഷിക്കാമെന്ന് "മോർ കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലിത്താ എന്റെ പേർക്ക് കല്പന അയച്ചു" എന്ന് നി. പീലിപ്പോസ് 1910 ലക്കം 3 'മലങ്കര ഇടവക' പത്രികയിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. പിന്നീട് ഈ വസ്തു വില്പന സംബന്ധിച്ച് നടന്ന ആലോചനകളും ലഭിച്ച പണവും കൂട്ടു ട്രസ്റ്റികൾ അറിയാതെ വിനിയോഗിച്ചത് സഭയിൽ വിവാദവും ആയിട്ടുണ്ട്. പ്രധാനപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങളിൽ സഭയ്ക്ക് പൊതു ദൈവാലയങ്ങൾ ഉണ്ടാകുവാനും ആയതിനുവേണ്ടി അക്ഷീണ യത്നം നടത്തുവാനും മോർ കൂറിലോസ് സമർപ്പിതനായിരുന്നു. സന്ദർശനം നടത്തുന്ന പള്ളികളിൽ ആവശ്യമായ നേതൃത്വവും വിഭവസമാഹരണവും നിർമ്മാണ മേൽനോട്ടവും അദ്ദേഹം നേരിട്ടു നൽകുമായിരുന്നു. ദൈവാലയങ്ങളിൽ തന്നെ താമസിച്ച് മാസങ്ങളോളം ഇടവകകൾക്ക് മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നൽകുവാനും അദ്ദേഹത്തിനു സാധിക്കുമായിരുന്നു.

1908 മെയ് മാസം 31-ാം തീയതി പ. ഇഗ്നാത്തിയോസ് അബ്ദുള്ള ബാവായുടെ പ്രധാന കാർമ്മികത്വത്തിൽ യറുശലേമിലെ മോർ മർക്കോസിന്റെ മാളികയിൽ നടന്ന മെത്രാഭിഷേകത്തെ സംബന്ധിച്ച് 1908 ലക്കം 6-ൽ വളരെ വിശദമായ വാർത്ത നൽകിയിട്ടുണ്ട്. പരിശുദ്ധ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവ ഊർശ്ലേമിൽ എത്തിയ ഉടൻ . . . മെയ് 31-ാം തീയതി സ്ഥാനാഭിഷേക ശുശ്രൂഷ നടത്താൻ തീർച്ചയാക്കി പള്ളിയിൽ വിളിച്ചു പറഞ്ഞ് സ്ഥലത്തുള്ള ഇതര സഭാധ്യക്ഷന്മാർക്ക് അറിവു കൊടുത്തു. സ്ഥാനാഭിഷേകത്തിന് അർമ്മീനിയ ഈഗുപ്തനായ പാത്രിയർക്കീസന്മാരും യൗനായ പാത്രിയർക്കാ പ്രതിനിധിയും സന്നിഹിതരായിരുന്നു. പ. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായോടുകൂടി ഊർശ്ലേമിലെ മോർ ഏലിയാസ് ഈവാനിയോസ് മോർ സ്ലീബാ ണ്ടായിരുന്നു. . . . രാവിലെ നാലുമണിക്ക് എല്ലാവരും പള്ളിയൽ ഇറങ്ങി സ്ഥാനമേൽക്കുവാനുള്ള രണ്ട് റമ്പാന്മാരേയും (കൊച്ചുപറമ്പിൽ പൗലോസ് റമ്പാനും, വട്ടശേരിൽ ഗീവർഗീസ് റമ്പാനും) മേല്പട്ടകാരുടേയും റമ്പാന്മാരുടേയും കശീശന്മാരുടേയും അകമ്പടിയോടുകൂടി ഘോഷയാത്രയായി പ്രവേശിപ്പിച്ചു. ശൽമൂസ (സത്യവാചകങ്ങൾ) സ്ഥാനാർത്ഥികൾ വായിച്ച ശേഷം പ്രതിഷ്ഠാ ശുശ്രൂഷ ആരംഭിച്ചു. . . . കൈവയ്പും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഇറക്കവും കഴിഞ്ഞ് പുതിയ മെത്രാന്മാരെ തങ്ങളുടെ സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങൾ ധരിപ്പിച്ചു. പ്രതിഷ്ഠയും ശുശ്രൂഷയും കഴിഞ്ഞ് ഇതര സഭകളിലെ പാത്രിയർക്കീസന്മാർ മെത്രാന്മാർ ഉൾപ്പെട്ട എല്ലാ വൈദികന്മാരുടെയും അകമ്പടിയോടുകൂടെ പുതിയ മെത്രാന്മാരെ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ മുറിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി.

പരിശുദ്ധ അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായൊപ്പം സഹകാർമ്മികരായിരുന്നു ഏലിയാസ് മോർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലിത്താ പിന്നീട് അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് ഏലിയാസ് തൃതീയൻ ബാവായും (മഞ്ഞനിക്കര കബറടങ്ങിയിരിക്കുന്നു) മലങ്കര സഭയിൽ ജീവിതം മുഴുവൻ ചെലവഴിച്ച സ്ലീബാ മോർ ഒസ്താത്തിയോസ് ബാവായും (കുന്നംകുളം). ഇവർ രണ്ടുപേരും മലങ്കര സഭയ്ക്ക് വേണ്ടി സ്വജീവിതം തന്നെ സമർപ്പിച്ചവരായിരുന്നു. എന്നാൽ ദൗർഭാഗ്യകരമായ ഒരു സംഭവം പിന്നീട് സഭയിൽ ഉണ്ടായി. ഈ വാഴ്ചയെ സംബന്ധിച്ച് പിന്നീട് ഉണ്ടായ ഒരു സംവാദത്തിൽ വട്ടശേരി തിരുമേനി പറഞ്ഞത് "യറുശലേമിൽ നടന്ന വാഴ്ചയിൽ തന്നെ അഭിഷേകം ചെയ്തത് ആരാണെന്നു കണ്ടില്ല" എന്നായിരുന്നു. എത്ര ബുദ്ധി പൂർവ്വമായ കൗശലം. മലങ്കര സഭയുടെ ഔന്നത്യ പടവിലേക്കുള്ള പ്രവേശനമായി ആകമാന സഭ കണ്ട ഈ വ്ഴ്ചയെക്കുറിച്ച് മറ്റൊരു വാർത്ത കൂടി ശ്രദ്ധേയമാണ്. സുറിയാനി സഭയുമായി വിശ്വാസ ഐക്യമുള്ള ഈഗുപ്തായ (കോപ്റ്റിക്) സഭയുടെ പാത്രിയർക്കീസ് ഈ മെത്രാന്മാരെ ഇരുവരേയും ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു പോയി. മുമ്പ് ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ലക്കം ഇടവക പത്രികയിൽ ഇങ്ങനെ കാണാം.

"അലക്സന്ത്ര്യാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമനസിലെ ആവശ്യപ്രകാരം ഒരു മെത്രാനും രണ്ട് പ്രധാനികളും വന്ന് ഇവരെ കെയ്റൊ, അലക്സന്ത്ര്യാ മുതലായ ഈഗുപ്തായക്കാരുടെ ആസ്ഥാനങ്ങളിലേയ്ക്ക് ക്ഷണിച്ച് അവരുടെ ചെലവിൽ കൊണ്ടുപോയി. അലക്സന്ത്ര്യാ പാത്രിയർക്കീസ് ഇവരെ യഥായോഗ്യം ബഹുമാനിച്ചു സൽക്കരിച്ചു. മിസ്രയിമിലെ പ്രാചീന സ്ഥലങ്ങളൊക്കെയും ഇവരെ കാണിച്ചു."

അപ്രകാരം തന്നെ സുറിയാനി സഭയുടെ ശക്തി കേന്ദ്രങ്ങളും ഇവർ സന്ദർശിച്ചാണ് മടങ്ങിയത്. സുറിയാനി സഭയുടെ ഏകതയും അതുവഴി പൗരസ്ത്യ സഭകളുമായുള്ള സജീവ ഐക്യവും വ്യക്തമാ

ക്കുന്നതായിരുന്നു ഈ വാഴ്ചാ ശുശ്രൂഷയും അനന്തര ക്രമീകരണങ്ങളും. ഇറാക്കിലെ മുസലിൽ ഈ മെത്രാന്മാർക്കു നൽകിയ ഒരു സ്വീകരണ ഫോട്ടോയും ഇതൊന്നിച്ച് പകർത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ സഭ സ്വതന്ത്രമാണെന്നും ആകമാന സഭ എന്നൊന്നില്ല എന്നും ഒക്കെ ഇപ്പോൾ അവകാശപ്പെടുന്നവർ ഈ രേഖകൾ ഒക്കെ ഒന്നു വായിച്ചു പഠിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും.

പൗലോസ് മോർ കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലിത്താ തന്റെ വിളിയോടും നിയോഗത്തോടും ജീവിതാന്ത്യം വരെ വിശ്വസ്തത പുലർത്തി. തന്നെ വാഴിച്ച പാത്രിയർക്കീസിനോടും തന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്ത സഭയോടും താൻ വളർന്നു വന്ന സഭാപാരമ്പര്യത്തോടും കൂറും വിധേയത്വവും പുലർത്തി നീതിയുടെ കിരീടത്തിന് അർഹനായി. മലങ്കര സഭാ വിശ്വാസ പ്രചാരണത്തിനും പരിപാലനത്തിനുമായി ആരംഭിച്ച 'മലങ്കര ഇടവക പത്രിക'യുടെ മാനേജർ എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം നിർവഹിച്ച നിസ്തുല സേവനം കാലാതീതമായ ദർശനമായിരുന്നു. മഹാനായ ഇ. എം. ഫിലിപ്പ് പത്രാധിപരും പൗലോസ് റമ്പാൻ മാനേജരുമായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന ഈ മാസിക അന്ന് മലങ്കരയിൽ എന്നല്ല, മലയാളത്തിൽ തന്നെ ഏറ്റവും പ്രചാരമുള്ള മാസിക ആയിരുന്നു. സഭയുടെ വളർച്ചയും വിശ്വാസ തനിമയും ജനങ്ങളിൽ എത്തിക്കുവാൻ ഈ മാസിക വഴിയായി നടത്തിയ പരിശ്രമങ്ങൾ വളരെ പ്രശംസനീയമായി സ്മരിക്കേണ്ടതാണ്. പരുമല തിരുമേനിയുടെ ശിഷ്യത്വത്തിൽ സഭാ സേവനത്തിലേക്ക് വന്ന ഈ താപസ ശ്രേഷ്ഠൻ തന്റെ ഗുരുനാഥന്റെ പാതയിൽ വിശ്വസ്തവും വിനയവും പ്രാർത്ഥനാ ജീവിതവും സമന്വയിപ്പിച്ച് സഭാ സേവനം നടത്തിയ മഹാ മാതൃകയായിരുന്നു. റമ്പാനായിരുന്നപ്പോഴും പിന്നീട് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലിത്താ ആയിരുന്നപ്പോഴും ചുമതലകളിലെ വ്യത്യാസം അല്ലാതെ സ്വഭാവത്തിലോ ജീവിത ശൈലിയിലോ മനോഭാവത്തിലോ യാതൊരു മാറ്റവും വരുത്താതെ സന്യാസത്വത്തിന്റെ ഉന്നത ഭാവം നിലനിർത്തിയ മഹാനുഭാവനുമായിരുന്നു മോർ കൂറിലോസ്. കർമ്മം കൊണ്ടും ജീവിത സാക്ഷ്യം കൊണ്ടും വിശുദ്ധന്മാരുടെ ഗണത്തിൽ പരിഗണിക്കപ്പെടുവാൻ സർവഥാ അർഹനാണ് ഈ പുണ്യപിതാവെന്നതിൽ ആർക്കും സന്ദേഹം ഉണ്ടാകുവാൻ ഇടയില്ല.

മഹാ ജ്യോതിസ്സായ ശക്രള്ള ബാവ തിരുമേനി മപ്രിയാന

മലങ്കരയിൽ പിറക്കാതെ, മലയാളമണ്ണിൽ മറഞ്ഞ ശക്രള്ള ബാവ തിരുമേനി, സഭാ തനയരുടെ മനസിൽനിന്നും മായാതെ മറയാതെ മഹാജ്യോതിസ്സായി ഇന്നും വിരാജിക്കുന്നു. സഭാമക്കളുടെ നിസ്സീമമായ ഭക്ത്യാദരവുകൾക്കർഹനായി, സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ നേടിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു അദ്ദേഹം.

1751-ാം ആണ്ടിൽ അദ്ദേഹം കൊച്ചിയിലെത്തി. വൈരുദ്ധ്യത്തിൽ ആയിരുന്ന സഭയെ ഉജ്ജീവിപ്പിക്കുവാൻ പ്രസ്തുത ദൗത്യനിർവ്വാഹണം ഭാഗീകമായി നിർവ്വഹിച്ചതിന് ശേഷം ഏതാണ്ട് ഒരു വ്യാഴവട്ടക്കാലം കേരളത്തിലെ അജഗണങ്ങളെ ശുശ്രൂഷിച്ചും സത്യവിശ്വാസധാരയിൽ സുസ്ഥിരമാക്കിയും ജീവിതം നയിച്ച് 1764-ൽ മട്ടാഞ്ചേരി പള്ളിയിൽവച്ച് നിര്യാതനായി. കണ്ടനാട് വി. മർത്തമറിയം പള്ളിയിൽ അദ്ദേഹം സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു.

പ്രാർത്ഥനാ നിർഭരമായ വിശ്വാസവും, പ്രവർത്തനാപൂരിതമായ ജീവിതശൈലിയും സമസ്യയാക്കി സമ്യുന്നയമായി സമ്മേളിപ്പിച്ച വാകർത്ഥതുല്യം വേർപെടുത്താനാവാത്ത വിധം ഇഴുക്കിച്ചേർത്ത ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായിരുന്നു, ബാവ തിരുമേനിയുടെ ജീവിതം. ആർഭാടരഹിതവും, അവധൂത തുല്യവുമായിരുന്നു അത്. അതുതന്നെയാണ് അതിനെ ഉദാത്ത നിലയിലെത്തിച്ചതും, ഉത്തമ നിദർശനമാക്കിയതും. ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധ തുറയിലും വൈവിദ്ധ്യ തലങ്ങളിലുമുള്ള പരശ്ശതം വ്യക്തികൾ ഈ ധന്യാത്മാവിന്റെ ത്യാഗോജ്ജ്വലമായ ജീവിതത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്.

ബാവ തിരുമേനി മലങ്കരയിൽ എന്തിനായി എത്തി എന്നത് ഗ്രഹിക്കുവാൻ ചരിത്രപഠനം ആവശ്യമാണ്. മലങ്കരയിൽ അധികാരാധിപത്യം സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള അഭിനിവേശം മൂലമായിരുന്നില്ല, മറിച്ച് സഭാതനയരുടെ ഇംഗിതനിവർത്തിക്കായിട്ടാണ് അദ്ദേഹവും അനുചരന്മാരും നിരവധി യാതനകൾ സഹിച്ച് കാരാഗൃഹവാസം പോലും അനുഭവിച്ച് ഇവിടെ എത്തിയത്. അക്കാലത്ത് മലങ്കര സഭയെ ഭരിച്ചിരുന്നത് പകലോമറ്റം മാർത്തോമ്മ അഞ്ചാമനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഔദ്യോഗിക സ്ഥാനത്തിന് അന്യൂനമായ അപ്പസ്തോലികത ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അന്നത്തെ വിശ്വാസികളിൽ ഒരു വിഭാഗം ഈ ന്യൂനതയുമായി സന്ധിപ്പെടുവാൻ തയ്യാറായില്ല. അതിൽ അത്ഭുതപ്പെടേണ്ടതില്ല. അപ്പസ്തോലിക പാരമ്പര്യത്തെ കണ്ണിലെ കൃഷ്ണമണിപോലെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ തയ്യാറായിട്ടുള്ള ഒരുവിഭാഗം ഒരു പക്ഷേ ന്യൂനപക്ഷമായിട്ടാണെങ്കിലും, മലങ്കരസഭയിൽ എക്കാലവും അവശേഷിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നുള്ളതാണ് മലങ്കര യാക്കോബായ സഭയുടെ ജീവചൈതന്യം. മാർത്തോമ്മ അഞ്ചാമനോടുള്ള സഭാത്മകമായ എതിർപ്പ് ഒരുവിധം പ്രകടമാക്കുകകൊണ്ടും സഭാന്തരീക്ഷം കലുഷിതമായിരുന്നു. സഭയുടെ സർഗ്ഗാത്മകത സ്തംഭിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അത് സ്വാഭാവികം മാത്രം. മാർത്തോമാ തന്നെയും സ്വസ്ഥാനത്തിന്റെ വികലത പരിഹരിച്ചുകിട്ടുവാനായി പരിശുദ്ധ അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനത്തോട് അവിരാമം അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നുള്ള യാഥാർത്ഥ്യം ലജ്ജ ഹേതുകമായി മറച്ചുവെയ്ക്കേണ്ടതില്ല. ഇത് ഗ്രഹിക്കുവാൻ സഭയുടെ കാനോൻ സംഹിത പഠിക്കുവാൻ തയ്യാറായാൽ മതിയാകും.

മ്ശിഹാ തമ്പുരാനാകുന്ന മഹാ സ്രോതസ്സിൽനിന്ന് പ്രഭവിച്ച് വി. പത്രോസിനാൽ പരിപാലിതമായ അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനത്തിലൂടെ പ്രവഹിച്ചെങ്കിലേ പൗരോഹിത്യ നൽവരം സാധുവാകുകയുള്ളൂ എന്ന് പരി. കാനോൻ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നുണ്ട്. താത്വീത ദൃഷ്ട്യാ അപ്പസ്തോലിക നൽവരത്തിന്റെ അന്യൂനവും, അനസ്യൂതവുമായ പ്രവാഹത്തിന് തൈയ്യാമികത നൽകുന്നത് സ്ഥാന ദാതാവിന്റെയും സ്ഥാന സ്വീകാര്യകന്റേയും ഉദ്ദേശശുദ്ധിയോ, സത് നിയോഗമോ അത്രേ. മാർത്തോമാ എന്നറിയപ്പെട്ട അർക്കുദിയാക്കോന് 'അഞ്ചാം മാർതോമ' എന്ന ഔദ്യോഗിക നാമമോ, പദവിയോ നൽകി അവരോധിക്കുവാൻ സംശുദ്ധമായ ഉദ്ദേശത്തിന്റെയോ, നിയോഗത്തിന്റെയോ പ്രകടമായ അഭാവം ഹേതുകരമായിരുന്നു. കുറേക്കൂടി വ്യക്തമാക്കാം. നാലാം മാർതോമ അബോധാവസ്ഥയിലായിരിക്കുമ്പോഴാണ് ആരോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലയിൽനിന്നും സ്ഥാനമുടി എടുത്ത്, അഞ്ചാം മാർതോമയുടെ ശിരസിൽ ചൂടിയത്. ആസ്ഥിതിക്ക് നാലാം മാർതോമ തന്റെ അനന്തരഗാമിയായി സ്വഅനിന്തരവനായ തോമസ് പകലോമറ്റത്തിനെ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെന്ന് പറയുക വിഷമമാണ്. ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നില്ല എന്ന പറയുന്നതാകും പറ്റിയത്. ഇത്തരുണത്തിൽ ഒരു സംഗതി വ്യക്തമാക്കട്ടെ. സഭാചരിത്രത്തെ സംക്ഷിപ്തമായി പ്രതിപാദിച്ചാൽ കാണുന്ന ഒരു പ്രതിഭാസമുണ്ട്. കാനോനികവും കളങ്കരഹിതവും കാതലായതുമായ ശ്ലൈഹീക പിന്തുടർച്ചയ്ക്കുള്ള ഉൽക്കടമായ വ്യഗ്രതയാണ് പ്രകൃതത്തിലെ വിവക്ഷ. ആ നിലയ്ക്ക് അഞ്ചാം മാർതോമ എന്ന അത്യനാമാവ്, തന്റെ സ്ഥാനവൈകല്യം പരിഹരിക്കുവാൻ പരിശ്രമിച്ചുവെങ്കിൽ അത്ഭുതത്തിന് അവകാശമില്ല.

അഞ്ചാം മാർതോമായുടെ ഈ ദൃശ്യ അഭ്യർത്ഥന അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനം സ്വീകരിച്ചു. പരിശുദ്ധ സിംഹാസനാരൂഢനായിരുന്ന ഗീവറുഗീസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവ ശക്രള്ള മപ്രിയാനെയും ഊർശ്ലമിലെ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത മൂസലിലെ മാർ ഈവാനിയോസ് എപ്പിസ്കോപ്പ, ഒരു കോറെപ്പിസ്കോപ്പ, ഏതാനും കാശീശന്മാർ, കുറെ ശെമ്മാശന്മാർ എന്നിവരടങ്ങുന്ന ദൗത്യസംഘത്തെ മലങ്കരയിലേയ്ക്ക് അയച്ചു. ഈ വൈദീക സംഘമാണ് ലന്തക്കപ്പലിൽ 1751-ൽ കൊച്ചിയിലെത്തിച്ചത്. മലങ്കരയിലേയ്ക്ക് അയയ്ക്കുന്നവരുടെ യാത്രാചെലവ് താൻ വഹിച്ചുകൊള്ളാം എന്ന ഒരു കരാർ ലന്തക്കപ്പൽ കമ്പനിയുമായി മാർ തോമാ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് ബാവായും സംഘവും ലന്തക്കപ്പലിൽ

സഞ്ചരിച്ചത്. കപ്പൽ കൊച്ചിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ മാർ തോമായോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആൾക്കാരിൽ ആരെങ്കിലുമോ തുറമുഖ പരിസരത്തുപോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കപ്പൽകൂലി ലഭിയ്ക്കാകയാൽ കമ്പനിക്കാർ ക്ഷുഭിതരായി. ഡച്ചു അഥവ ലന്തക്കാരുടെ കമാൻഡറുടെ അനുമതി കൂടാതെ തിരുസംഘം കൊച്ചിയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന താവളം വിട്ടുപോകരുതെന്ന് ഒരു വിലക്കും.

തടങ്കലിൽ കഴിയുംവിധം മലങ്കരയിലേയ്ക്ക് ക്ഷണപ്രകാരം വന്ന സംഘക്കാരെല്ലാം നാളുകൾ തള്ളിക്കഴിച്ചു. പള്ളിക്കര പള്ളിയിലുണ്ടായിരുന്ന മാർതോമ അഞ്ചാമൻ തന്റെ അതിഥിയായി എത്തിയ തിരുസംഘത്തെ സ്വീകരിക്കാനോ അവരുടെ യാത്രാക്കൂലി നൽകുവാനുള്ള വ്യവസ്ഥ ചെയ്യാനോ കൂട്ടാക്കാതെയിരുന്നത് സമസ്യ തന്നെ. പക്ഷെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അത് അക്ഷന്തവ്യമായ കൃത്യവിലോപം തന്നെ എന്ന് സമ്മതിച്ചേ മതിയാവൂ. മാർതോമാ അഞ്ചാമനുമായി കൂടികാണുവാൻ ബാവ സംഘം ബഹുവിധേനയും ശ്രമിച്ചെങ്കിലും മാർ തോമാ അതിൽനിന്നെല്ലാം ഒഴിഞ്ഞുമാറി എന്നാണ് ചരിത്രരേഖകളിൽ കാണുന്നത്. അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യബോധത്തിന്റെയും അന്ത്യോഖ്യയുടെ മുമ്പിൽ മലങ്കരയെ തളയ്ക്കുന്നതിന് എതിരായുള്ള കുതൂഹലതയുടേയും തെളിവുകളായി ആധുനിക ചരിത്രകാരമാന്യന്മാർ ശ്രമിക്കുന്നത് വിചിത്രം തന്നെ. ഇതുകാണുമ്പോൾ 'ആനയെ കാണ്മാനും വെള്ളെഴുത്തോ' എന്ന കവിവാക്യം അനുസ്മരിച്ചുപോകുന്നു. പ്രസ്തുത പണ്ഡിതമാന്യന്മാരുടെ വാദഗതിയുടെ കുന്തമുന ഒടിക്കുവാൻ മാർതോമാ അഞ്ചാമന്റെയും അനന്തരഗാമിയുടെയും പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ സംഗ്രഹം ഗ്രഹിച്ചാൽ മതിയാകും. ആരോടും വാദിക്കുവാനും വാദിച്ചുജയിക്കുവാനും അഗ്രഹമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഒരു പ്രസ്താവന മാത്രം നടത്തി സംഭവത്തിന്റെ വിവിധ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. എപ്പോളെപ്പോൾ മലങ്കര സഭ വൈധവ്യം മൂലം അനാഥമായിട്ടുണ്ടോ, അപ്പോഴൊക്കെ സഭയെ സനാഥമാക്കിയിട്ടുള്ളത് അന്ത്യോഖ്യ, അലക്സാണ്ഡ്രിയ തുടങ്ങിയ സിംഹാസനങ്ങളായിരുന്നു. മറ്റൊരു രീതിയിൽ പ്രസ്താവിച്ചാൽ 'ഒന്ന്' എന്ന അക്കത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തായി 'പൂജ്യങ്ങൾ' ഇടുംതോറും സഖ്യാബലം ക്രമാനുഗതമായി വർദ്ധിക്കുമെന്നും ഒന്ന് എന്ന അക്കമില്ലാതെ എത്രയേറെ പൂജ്യങ്ങൾ നിരത്തിയാലും അതിന് അസ്തിത്വമുണ്ടാകാതെ ശുദ്ധ ശൂന്യമായിത്തന്നെ നിലകൊള്ളുമെന്നുള്ള സഭാവിജ്ഞാനിയം സഭാമക്കൾക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതുകൊണ്ടാണ് ഒന്ന് എന്ന വിവക്ഷിതമായ ശ്ലൈഹീക സിംഹാസനത്തോട് ചേർന്ന് മലങ്കര ഘടകത്തെ നിർത്തുവാൻ പൂർവ്വ സൂരികൾ എക്കാലവും ആഗ്രഹിച്ചത്. ഇതിന് ഉപോദ്ബലമായി ആധുനിക കാലത്തുണ്ടായ ഒരു സംഭവം വിവരിക്കാം. അബ്ദുള്ള പാത്രിയർക്കീസ് ബാവ തിരുമേനിയോട് എതിർക്കുകയും മുടക്കിന് വിധേയമാകുകയും ചെയ്ത അന്നത്തെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്ത വട്ടശേരിൽ മോർ ദിവന്നാസിയോസ് ഗീവറുഗീസ് തിരുമേനിയുടെ ജീവിതത്തിലെ ചില സംഭവങ്ങൾ അപഗ്രഥിച്ചാൽ അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനവുമായുള്ള മലങ്കരയുടെ ബന്ധം ഛേദിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം അൽപവും ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല എന്ന സംഗതി വ്യക്തമാകും. ഒരു ഉദാഹരണം, കോട്ടയം എം.ഡി. ഹോസ്റ്റലിൽ താമസിച്ചിരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ, ബുധനാഴ്ചയും വെള്ളിയാഴ്ചയുള്ള നോയമ്പിൽ നിന്നും വിടുതൽ ലഭിക്കുവാനായി, കോട്ടയത്തെ പ്രമുഖരായ വ്യക്തികൾ മുഖേന തിരുമേനിയോടും ശുപാർശ ചെയ്തു. ഇതു അനുവദിച്ചു കൊടുത്താൽ ക്രമേണ അന്ത്യോഖ്യൻ കാനോന നിയമങ്ങൾ ലംഘിക്കപ്പെടുമെന്നും, തന്മൂലം അന്ത്യോഖ്യൻ ബന്ധം ഉലസുവാൻ ഇടയാകുമെന്നും അത് സഭയുടെ ഭാവിയെ ബാധിക്കുമെന്നുള്ള കാരണം ഉന്നയിച്ച് പ്രസ്തുത ദൗത്യസംഘത്തെ മടക്കിയയക്കുകയുണ്ടായി.

മാവേലിക്കര പുതിയകാവ് വി. മർത്തമറിയം പള്ളിയിൽവച്ച് അഞ്ചാം മാർതോമായും, ശക്രള്ളബാവയും തമ്മിലുള്ള കൂടികാഴ്ച നടന്നു. പക്ഷെ, നിർഭാഗ്യമെന്ന് പറയട്ടെ, കണ്ണേജപന്മാരുടെയും, കരടകന്മാരുടെയും കുതന്ത്രങ്ങൾക്ക് വിധേയമായിട്ടോ, മറ്റേതെങ്കിലും വിധി വൈപരീത്യം ഹേതുവായോ കൈവയ്പ്പു നൽവരത്തിനായി ശക്രള്ളബാവായുടെ സമക്ഷം നമ്രശിരസ്കനാകുവാൻ അഞ്ചാം മാർതോമാ കൂട്ടാക്കിയില്ല. വ്രണിതഹൃദയനായ ശക്രള്ള ബാവയാകട്ടെ, സ്വചിലവിൽ മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ പണിതിരുന്ന പള്ളിയിലേയ്ക്ക് മടങ്ങി. അവിടെ താമസിച്ചുകൊണ്ട് മലങ്കരയിലെ പള്ളികൾ സന്ദർശിച്ചുപോന്നു. തന്റെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കോറെപ്പിസ്കോപ്പായെ ഈവാനിയോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാനായി വാഴിക്കുകയും സഭയുടെ ഭരണം അദ്ദേഹത്തെ ഏൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നാണ് ചരിത്രം. സന്ന്യാസാഭിമുഖ്യനായിരുന്ന അദ്ദേഹം അദ്ധ്യാത്മികചര്യകളിൽ മുഴുകി ജീവിതം കഴിച്ചു. കണ്ടനാടു വരുമ്പോഴൊക്കെ പള്ളിയുടെ പ്രാന്തപ്രദേശങ്ങളിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ഗ്രാമീണരാം കർഷകരുടെ കഷ്ടാരിഷ്ടതകൾ, വിശിഷ്യ അതിവർഷ കാലത്ത് അനുഭവിക്കുന്ന ദുരിതങ്ങൾ നേരിൽകണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സ് അലിഞ്ഞു. കേവലം മനോവ്യഥയിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങിയില്ല, ആ ചേതോവികാരം. അത് മനസ്സിൽനിന്നും ചിറപൊട്ടി ഒഴുകുക തന്നെ ചെയ്തു. പള്ളിയിലെ മുതലിൽനിന്നു പാടങ്ങൾ വാങ്ങി കൃഷി ചെയ്ത് വിളവ് ജാതിഭേദമെന്യേ വിശക്കുന്നവർക്ക് വിളമ്പുവാനുള്ള വിളംബരം അദ്ദേഹം നടത്തി. പ്രായോഗിക ദൈവശാസ്ത്രത്തിന് ഉത്തമ ഉദാഹരണം! കണ്ടനാട് പള്ളിക്കാർ ശക്രള്ള ബാവയുടെ ഈ ശട്ടം കെട്ടൽ ശിരസാവഹിച്ചു എന്നുള്ളതിൽ അവർ ആദരവുകൾ അർഹിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല അവർ ഈ നിഷ്കർഷയെ, കേരള ഭൂനിയമത്തിന്റെ സാങ്കേതികത പള്ളിസ്വത്തിനെ ചുഴുന്നതുവരെ അനുസരിച്ച് പോന്നു. ഇത് ബാവാ തിരുമേനിയുടെ കൽപനകളോടുള്ള ഭക്തി ബഹുമാനാദരവുകൾ കൊണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതിൽ പക്ഷഭേദമില്ല. പ്രസ്തുതനിയമം പള്ളിയുടെമേൽ അശനിപാതംപോലെ പതിച്ചില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ കണ്ടനാട് പള്ളിയുടെ ഭൂസ്വത്ത് ഇന്നും സാധുജനങ്ങളുടെ അക്ഷയമായ നിധി തന്നെയാകുമായിരുന്നേനെ. മനുഷ്യമനസുകളിൽ വിശുദ്ധനെന്ന ബഹുമാനം ബാവാ തിരുമേനി നേടിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥിതിക്ക് യാക്കോബായ സുറിയാനിസഭ അദ്ദേഹത്തെ അചിരേണ വിശുദ്ധന്മാരുടെ ഗണത്തിലേയ്ക്ക് ഔദ്യോഗികമായി ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ജനഹിതം ദൈവഹിതം തന്നെയെന്ന ആപ്തവാക്യം അനതിവിദൂരഭാവിയിൽ അംഗീകരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും എന്നതിന്റെ 'ഭാവിശ്രേയപിശൂനശകുനം' സഭാന്തരീക്ഷത്തിൽ ദർശിച്ച് തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നത് ഭാവിയിലെ മുന്നാസ്വാദനമത്രെ.